

[Leif Hermann]

I stedet får ministeren et lovforslag, om hvis juridiske indhold, juridiske teknik og brugbarhed i det daglige arbejde i retterne der er skabt ganske megen og betydelig tvivl. At ministeren påtager sig et sådant ansvar, forekommer mig at være et udslag af stædighed og af ønsket om ikke at tabe ansigt. Det havde nu været klogere, om ministeren havde taget den smule ansigtstab, der lå i at sige: Godt, den kritik kan jeg ikke lade sidde på mig, den må ikke hænge i luften. Det kunne ministeren have gjort ved at bede retterne om at kommentere hans ændringsforslag.

Jeg har forstået, at når dette forslag går igennem, er det, fordi der er lavet et forlig med Fremskridtspartiet, der går ud på, at Fremskridtspartiet skal stemme for bestemte lovforslag, der er fremsat af ministeren.

Nu blev jeg jo klog af at læse, hvad fru Pia Kjærsgaard sagde i debatten i går. Jeg hørte det ikke selv, jeg så det på tv, og jeg skyndte mig naturligvis at slå efter i referatet af forhandlingerne. Fru Pia Kjærsgaard interesserede sig, hvad Fremskridtspartiet ofte gør, for skattestryket, og så sagde fru Pia Kjærsgaard: Fremskridtspartiets ønske nr. 1 er at få sat skattestryket ned. Det er Fremskridtspartiets krav, hver evig eneste gang vi mødes til forhandlinger med regeringen.

Nu vil jeg gerne spørge justitsministeren, eventuelt skatteministeren eller muligvis finansministeren – det må så blive justitsministeren eller fru Pia Kjærsgaard: Hvor meget faldt skattestryket med forliget om det juridiske makværk? Det synes jeg ærlig talt Fremskridtspartiet skylder Folketinget og befolkningen en forklaring på, for det er ikke med bare hver gang, det er med hver eneste gang, som fru Pia Kjærsgaard siger. Hvad har Fremskridtspartiet fået for at stemme for noget, som Fremskridtspartiet er yderst betænkelig ved af samme årsager som Socialdemokratiet og SF? Ingenting formentlig!

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil såmænd godt give hr. Leif Hermann ret i, at det ikke ligefrem er skattelettelse, der er tale om. Tværtimod er der tale om, at vi får gennemført et forslag til efteråret, som faktisk giver mere provenu i statskassen. Det drejer sig om forslaget om ønskenummerplader, som

Fremskridtspartiet synes er en god sag, fordi den er frivillig.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det var nærmest en vittighed, fru Pia Kjærsgaard kom med, og jeg vil da lykønske hr. Knud Lind med det niveau, som Fremskridtspartiets retspolitiske arbejde har nået i denne sag. Man siger altså: Fint nok, til efteråret får vi lov til at lave ønskenummerplader, sådan at man kan køre rundt, om jeg så må sige, med sit eget navn på nummerpladen for en eller anden gigantisk sum. Til gengæld stemmer vi for noget, vi synes er frygtelig betænkeligt ud fra juridisk-tekniske betragtninger, noget, der er vigtigere for befolkningen end fru Pia Kjærsgaards ønskenummerplader. Det er en flot form for retspolitik, Fremskridtspartiet slutter samlingen af med.

Knud Lind (FP):

Det er jo en lidt mærkelig situation at skulle forsvare justitsministeren – nå, justitsministeren kommer selv.

L 78 indgår i et retspolitisk forlig mellem regeringen, CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet, og Fremskridtspartiet ønsker at være ordholdende og stå ved det forlig, vi har indgået.

Jeg vil godt sige for så vidt angår fru Lissa Mathiasen, at Fremskridtspartiet kan kun græde krokodilletårer over hykleriet om, at lovforslaget ikke har været til forudgående høring hos retterne. Nu er man nået så langt hos SF og Socialdemokratiet, man er blevet så fræk i sin tilsidesættelse af grundloven, at man kritiserer Fremskridtspartiet for, at vi ikke vil tilsidesætte grundlovens bestemmelser om, at den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt altid skal være adskilt. Så fræk er man blevet.

Jeg vil godt gøre opmærksom på – og det vil jeg godt bede fru Lissa Mathiasen og hr. Leif Hermann om at komme op og bekræfte – at ingen, ingen, siger jeg, fra Socialdemokratiet og SF ønskede at være med til den tekniske gennemgang af lovforslaget. De fik flere tilbud fra ministeren, men man ønskede end ikke at være til stede med sin person, og bagefter kan de samme personer, som end ikke gad møde op til den tekniske gennemgang, så kritisere lovforslaget.